

- 1 Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului este determinată de:**
- A. desființarea locului de muncă (postului) ocupat de salariatul în cauză;
  - B. desființarea unui loc de muncă (post) de aceeași natură cu cel ocupat de salariatul în cauză;
  - C. dificultățile economice prin care trece angajatorul, chiar dacă acesta nu desființează locul de muncă (postul) ocupat de salariat, dar îl menține vacant în statul de funcții.
- 2 Pe durata perioadei de probă, contractul individual de muncă poate înceta:**
- A. doar dacă inițiativa încetării aparține angajatorului, fără respectarea vreunui termen de preaviz și fără a fi necesară motivarea acesteia, printr-o notificare scrisă;
  - B. doar cu respectarea termenului de preaviz special prevăzut de lege;
  - C. la inițiativa salariatului, printr-o notificare scrisă, fără respectarea vreunui termen de preaviz și fără a fi necesară motivarea acesteia.
- 3 În cazul telemuncii, contractul individual de muncă sau actul adițional la acesta trebuie să conțină în mod obligatoriu:**
- A. perioada și/sau zilele în care telesalariatul își desfășoară activitatea în regim de telemuncă;
  - B. programul de lucru zilnic al telesalariatului;
  - C. condițiile în care angajatorul suportă cheltuielile aferente activității în regim de telemuncă.
- 4 Clauza de confidențialitate:**
- A. poate obliga salariatul numai pe durata contractului individual de muncă să nu transmită date sau informații de care a luat cunoștință în timpul executării contractului, neputând fi aplicabilă, în nicio situație, după încetarea acestuia;
  - B. impune obligații suplimentare salariatului față de obligația legală de fidelitate a acestuia;
  - C. este o clauză esențială, obligatorie la încheierea contractului de muncă.
- 5 În cazul pagubelor materiale produse angajatorului de salariați din vina și în legătură cu munca lor:**
- A. salariații răspund și pentru pagubele care se încadrează în riscul normal al serviciului;
  - B. contravaloarea pagubei se poate recupera prin acordul părților, cu respectarea cuantumului maxim prevăzut de lege;
  - C. acțiunea angajatorului pentru repararea prejudiciului este imprescriptibilă.
- 6 Salariul:**
- A. poate fi plătit și unei persoane împuternicite de salariat în acest sens;
  - B. nu poate fi niciodată plătit în natură, în nicio situație;
  - C. potrivit legii, se plătește în minim două tranșe lunare.
- 7 Fac parte din contractele colective de muncă, în temeiul legii, și:**
- A. convențiile dintre părțile semnatare ale acestora prin care se soluționează conflictele colective de muncă;
  - B. regulamentul intern;
  - C. programarea concediilor de odihnă.
- 8 În unitățile în care sunt organizate sindicate, dar niciunul nu este reprezentativ, hotărârea de a declara greva se poate lua, în temeiul legii:**
- A. de către reprezentanții angajaților cu acordul scris al cel puțin unei pătrimi din numărul angajaților unității;
  - B. de către sindicatele din unitate cu acordul scris al cel puțin jumătate din numărul salariaților membri de sindicat;
  - C. de către sindicatele din unitate cu acordul scris al cel puțin unei pătrimi din numărul angajaților unității.
- 9 Potrivit legislației în vigoare:**
- A. negocierea colectivă este obligatorie la nivel de unitate, în orice situație;
  - B. încheierea contractului colectiv de muncă este obligatorie numai la nivelul angajatorilor care au cel puțin 21 de angajați;
  - C. partenerii sociali au doar posibilitatea de a încheia contractul colectiv de muncă la nivel de unitate, încheierea acestuia nefiind obligatorie.

10 În materia contractului colectiv de muncă:

- A. legislația în vigoare prevede un conținut minimal obligatoriu al negocierii, respectiv clauzele esențiale pe care trebuie să le cuprindă contractul colectiv de muncă;
- B. prin contractele/acordurile colective de muncă încheiate în sectorul bugetar nu pot fi negociate sau incluse clauze referitoare la drepturi în bani și în natură, altele decât cele prevăzute de legislația în vigoare pentru categoria respectivă de personal;
- C. inspectoratul teritorial de muncă poate refuza înregistrarea contractelor colective de muncă în cazul în care constată că unele clauze contravin prevederilor legale.

11 Pensia pentru limită de vârstă:

- A. se calculează prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie;
- B. se acordă automat, în temeiul legii, la data îndeplinirii condițiilor standard de pensionare;
- C. nu se poate cumula cu venituri realizate din drepturi de proprietate intelectuală.

12 Beneficiază de pensie de urmaș:

- A. copiii până la vârsta de 26 de ani, în orice condiții;
- B. copiii până la vârsta de 16 de ani, numai dacă urmează studii într-o formă de învățământ, potrivit legii;
- C. soțul supraviețuitor, indiferent de vârstă, pe perioada cât este invalid de gradul I sau II, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 1 an.

13 O salariată are dreptul la concediu de risc maternal:

- A. oricând pe durata concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani;
- B. oricând în cursul unei perioade de 6 luni de la data la care a născut, chiar dacă angajatorul a repartizat-o la un alt post de lucru fără riscuri pentru sănătatea sau securitatea sa, conform recomandării medicului competent, cu menținerea veniturilor salariale;
- C. înainte de data solicitării concediului de maternitate, dacă anunță în scris angajatorul că este gravidă și anexează documentul medical prevăzut de lege, iar angajatorul, din motive obiectiv justificate, nu poate să îi modifice condițiile de muncă și/sau programul de lucru și nici să o repartizeze la alt post de lucru fără riscuri pentru sănătatea sau securitatea sa.

14 Pentru calculul pensiei, punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la:

- A. numărul de ani corespunzător stagiului (perioadei) de cotizare realizat(ă);
- B. numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare;
- C. numărul de ani corespunzător duratei totale a perioadelor asimilate stagiului de cotizare.

15 În cazul în care angajatul invocă într-un litigiu faptul că a fost victimă a hărțurii morale la locul de muncă:

- A. angajatul trebuie să dovedească elementele de fapt ale hărțurii morale;
- B. angajatul nu este ținut să dovedească nimic, sarcina probei revenind în întregime angajatorului;
- C. intenția de a prejudicia prin acte sau fapte de hărțuire morală la locul de muncă trebuie dovedită.

16 Potrivit reglementării aplicabile detașării salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, indemnizația specifică detașării:

- A. este indemnizația destinată să asigure protecția socială a salariaților acordată în vederea compensării inconveniențelor cauzate de detașare, care constau în îndepărtarea salariatului de mediul său obișnuit și nu este considerată parte a remunerației cuvenite salariatului detașat;
- B. este considerată parte a remunerației, cu excepția cheltuielilor cu transportul, cazarea și masa, efectuate în scopul detașării;
- C. nu face obiectul informării anterioare prealabile a salariatului pe care angajatorul este obligat să o realizeze în scris anterior.

17 În Cauza Elisei-Uzun și Andonie împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului:

- A. a constatat că nu a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Circumstanțele speciale ale cauzei pot fi considerate motive excepționale care justifică anularea deciziei definitive din 30 mai 2008 și respingerea pretenției vizând acordarea de despăgubiri formulate de reclamant. Curtea constată că instanțele interne au menținut un just echilibru între dreptul reclamantilor la protecția proprietății și interesul general de a îndrepta o eroare judiciară;
- B. a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1, în măsura în care reclamantii nu au fost în măsură să primească întreaga sumă care le-a fost acordată de instanțele interne;
- C. a considerat că se ridică o problemă separată în ceea ce privește art.1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, coroborat cu art. 14.

18 În ceea ce privește perioada minimă de repaus zilnic, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat:

- A. articolul 2 punctul 1 și articolul 3 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care un lucrător a încheiat mai multe contracte de muncă cu același angajator, perioada minimă de repaus zilnic, care este prevăzută la acest articol 3, se aplică acestor contracte considerate în ansamblul lor, iar nu fiecăruia dintre contractele menționate luate în considerare în mod separat;
- B. articolul 2 punctul 1 și articolul 3 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care un lucrător a încheiat mai multe contracte de muncă cu același angajator, perioada minimă de repaus zilnic, care este prevăzută la acest articol 3, se aplică fiecăruia dintre contractele menționate luate în considerare în mod separat, iar nu în ansamblul lor;
- C. cerințele stabilite în sarcina statelor membre prin articolul 3 din Directiva 2003/88 (obligația de a lua măsurile necesare pentru ca fiecare lucrător să beneficieze de minimum 11 ore consecutive de repaus în decursul unei perioade de 24 de ore) și prin articolul 6 litera (b) din Directiva 2003/88 (stabilirea limitei de maximum 48 ore, în medie, pentru timpul de lucru săptămânal, inclusiv orele suplimentare) trebuie interpretate ca neinstituind limite în niciun fel.

19 Jurisprudența Î.C.C.J., cu privire la acțiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul celui de-al doilea, de bunăvoie, înainte de începerea executării silite, în baza unei hotărâri judecătorești executorii, de primă instanță, care ulterior este desființată în calea de atac, îmbracă natura juridică a unui:

- A. conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrie prevederilor art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului — Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, conform art. 208 și art. 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată;
- B. litigiu având ca obiect recuperarea sumei plătite în baza unei hotărâri judecătorești desființate în calea de atac, pentru care se utilizează instituția întoarcerii executării, în forma reglementată de art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă, angajatorul urmând să se adreseze instanței competente material și teritorial, respectiv judecătoria, ca instanță de executare;
- C. litigiu de natură civilă deoarece dispozițiile Codului de procedură civilă nu exclud, într-o manieră lipsită de orice echivoc, aplicabilitatea regulilor privind întoarcerea executării unei plăți de bunăvoie, anterioare executării silite, iar dispozițiile art. 1.341—1.344 din Codul civil (plata nedatorată) ori ale art. 1.635—1.649 din Codul civil (restituirea prestațiilor) exclud din sfera lor de aplicare cazul în care aparența obligației de plată este solid construită de existența unui titlu executoriu.

20 Potrivit deciziei Curții Constituționale (nr.723/2020), obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii a fost:

- A. admisă, întrucât legea criticată încalcă principiul securității juridice în componenta sa privind calitatea legii, respectiv art.1 alin.(5) din Constituție, prin aceea că instituie un paralelism legislativ cu norme juridice intrate deja în fondul activ al legislației, împrejurare care nu mai poate fi remediată altfel decât prin invalidarea actului care produce paralelismul interzis de normele de tehnică legislativă. Legea pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii a fost declarată neconstituțională în ansamblu;
- B. respinsă ca inadmisibilă. Legea pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii nu poate fi declarată neconstituțională în ansamblu deoarece o astfel de soluție ar fi contrară principiului securității juridice consacrat de art.1 alin.(5) din Constituție, în componenta sa privind calitatea legii;
- C. respinsă ca neîntemeiată, dată fiind reglementarea atât prin Legea nr.55/2020, cât și prin Legea nr.59/2020, a datei de 31 decembrie 2020 ca dată la care încetează aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.30/2020. În cazul legii de față, legiuitorul nu a operat o abrogare expresă, aceasta fiind implicită prin ajungerea la termen a aplicabilității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.30/2020, iar, pe de altă parte, a încorporat în Codul muncii soluții legislative de principiu anterior adoptate prin ordonanțe de urgență ale Guvernului, dar limitate în timp ca efect juridic, conferindu-le acestora un caracter de continuitate și stabilitate juridică și sporind gradul de generalitate și universalitate al normelor ce reglementează măsurile de protecție aplicabile angajaților ca urmare a decretării stării de asediu și a stării de urgență.

21 În materia coparticipării procesuale:

- A. dacă, prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispoziții legale, efectele hotărârii se întind asupra tuturor reclamantilor ori pârâților, actele de procedură îndeplinite numai de unii dintre ei sau termenele încuviințate numai unora dintre ei pentru îndeplinirea actelor de procedură le profită și celorlalți;
- B. mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte doar dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună sau dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză;
- C. actele de procedură, apărările și concluziile unuia dintre reclamantși sau pârâți îi pot prejudicia pe ceilalți.

22 În cazul arătării titularului dreptului:

- A. pârâțul care deține un bun pentru altul sau care exercită în numele altuia un drept asupra unui lucru va putea arăta pe acela în numele căruia deține lucrul sau exercită dreptul, dacă a fost chemat în judecată de o persoană care pretinde un drept de creanță în legătură cu lucrul respectiv;
- B. cererea se depune înaintea primei instanțe în termenul prevăzut de lege pentru depunerea întâmpinării sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se poate face cel mai târziu la primul termen de judecată;
- C. dacă acela arătat ca titular al dreptului recunoaște susținerile pârâțului și reclamantul consimte, procesul va înceta, instanța pronunțând o hotărâre care va consfinți înțelegerea acestora.

23 În cazul reprezentării persoanelor fizice:

- A. mandatarul cu procură generală poate să reprezinte în judecată pe mandantul cetățean străin, chiar dacă acest drept nu i-a fost dat anume;
- B. avocatul care a reprezentat partea la judecarea procesului în primă instanță poate, chiar fără mandat, să introducă și să susțină orice cale de atac împotriva hotărârii pronunțate;
- C. în cazul în care mandatarul persoanei fizice este soț sau o rudă până la gradul al doilea inclusiv, acesta poate pune concluzii în fața oricărei instanțe, fără să fie asistat de avocat, dacă este licențiat în drept.

24 Este competentă teritorial:

- A. în soluționarea cererilor privitoare la moștenire care privesc mai multe moșteniri deschise succesiv, doar instanța ultimului domiciliu al ultimului defunct;
- B. instanța locului unde societatea are un dezmembământ fără personalitate juridică, pentru cererile în materie de societate, în legătură cu acte privind pe reprezentantul dezmembământului respectiv;
- C. exclusiv, pentru toate părțile, instanța exclusiv competentă pentru una dintre părți.

25 În materia probațiunii:

- A. regulile deontologice trebuie probate, în condițiile legii, de către cel care le invocă;
- B. reglementările locale trebuie dovedite de către cel care le invocă, numai la cererea părții care nu domiciliază sau nu își are sediul în localitatea respectivă;
- C. părțile nu pot solicita în căile de atac administrarea de probe pe care ele nu le-au propus în fața instanței, în condițiile legii.

26 În materia recuzării:

- A. încheierea de admitere a cererii de recuzare va arăta măsura în care actele îndeplinite de judecător vor fi păstrate, sub sancțiunea nulității;
- B. când hotărârea prin care s-a soluționat cauza este definitivă, încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii;
- C. când hotărârea prin care s-a soluționat cauza este definitivă, încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii.

27 Introducerea forțată în cauză a altor persoane:

- A. nu poate avea loc dacă părțile se împotrivesc;
- B. poate fi dispusă de către instanță în procedura contencioasă numai în cazurile expres prevăzute de lege;
- C. va fi dispusă de către instanță ori de câte ori are loc o transmisiune a calității procesuale, active sau pasive, după caz.

28 Dacă partea exercită o cale de atac neprevăzută de lege, diferită de cea corect menționată în dispozitivul hotărârii atacate:

- A. instanța de control judiciar va dispune recalificarea căii de atac, iar de la data pronunțării încheierii, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit, va curge un nou termen pentru declararea sau, după caz, motivarea căii de atac prevăzute de lege;
- B. instanța de control judiciar va respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, iar hotărârea va fi comunicată, din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea atacată, dată de la care va începe să curgă termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege;
- C. instanța de control judiciar va respinge ca inadmisibilă calea de atac.

29 Decizia instanței de recurs prin care calea de atac a fost respinsă ca nefondată:

- A. poate fi atacată cu revizuire dacă obiectul pricinii nu se află în ființă;
- B. în principiu, poate fi atacată cu revizuire dacă este potrivnică și încalcă autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri definitive anterioare;
- C. poate fi atacată cu revizuire dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri noi.

30 În ceea ce privește procedura de comunicare a citației:

- A. dacă partea prezentă în instanță, personal sau prin reprezentant, nu a primit citația, procesul se amână la cererea părții interesate;
- B. când destinatarul locuiește într-un hotel sau într-o clădire compusă din mai multe apartamente și nu este găsit la această locuință a sa, agentul va afișa citația pe ușa principală a locuinței, întocmind un proces-verbal în acest sens;
- C. partea nu poate alege ca aceasta să îi fie comunicată la căsuța poștală.

31 Cererea de chemare în judecată:

- A. va putea fi respinsă ca inadmisibilă, în procedura prealabilă prevăzută de art. 200 C.proc.civ., dacă reclamantul nu se conformează dispoziției instanței de a depune o încheiere emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesoriale prevăzute de Codul civil;
- B. trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, motivele de drept, precum și probele propuse, pentru ca instanța să poată decide asupra calificării cererii;
- C. poate fi modificată, sub sancțiunea decăderii, până la primul termen la care reclamantul este legal citat.

32 Recursul:

- A. trebuie soluționat între părțile inițiale, nefiind permisă participarea vreunei persoane care nu a figurat în primă instanță și, respectiv, în apel;
- B. urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile;
- C. declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute de lege, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.

33 Apelul:

- A. soluționat în complet de divergență va fi rejudecat tot în complet de divergență dacă instanța de recurs a admis recursul și a casat decizia din apel pentru motivul nelegalei citări a părții pe tot parcursul judecății în apel;
- B. declarat împotriva încheierii de respingere în principiu a cererii de intervenție principală, dacă este întemeiat, are ca efect desființarea de drept a hotărârii pronunțate, iar cauza se va rejudeca de instanța în fața căreia s-a formulat cererea de intervenție de la momentul discutării admisibilității în principiu a acesteia;
- C. și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea decăderii.

34 Cu privire la recurs:

- A. acesta este admisibil dacă este declarat împotriva deciziei date în apel, în cazul în care instanța de apel a omis să se pronunțe asupra apelului incident, chiar dacă decizia de apel nu ar fi putut fi atacată cu recurs;
- B. când instanța de recurs constată că recuzarea a fost greșit respinsă, ea va casa hotărârea, dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel sau, atunci când calea de atac a apelului este suprimată, la prima instanță;
- C. decizia dată de instanța de recurs va cuprinde în considerente numai motivele de casare admise și analiza acestora.

35 Alegeți afirmația corectă:

- A. dacă experții pot să-și exprime de îndată opinia, aceștia vor fi ascultați chiar în ședință, iar părerea lor se va consemna într-un proces-verbal, care va fi semnat pe fiecare pagină și la sfârșitul său de judecător, grefier și experți, iar după terminarea ședinței de judecată, participanții la proces pot primi, la cerere, câte o copie a acestui proces-verbal;
- B. judecătorul care a luat parte la judecată este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător sau este suspendat din funcție; în această din urmă situație, procesul se repune pe rol, cu citarea părților, pentru ca ele să readministreze probele și să pună din nou concluzii în fața completului de judecată legal constituit;
- C. în toate cazurile, citarea prin publicitate se face afișându-se citația la ușa instanței, pe portalul instanței de judecată competente și la ultimul domiciliu cunoscut al celui citat, precum și prin publicarea citației în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar central de largă răspândire.

36 În materia apelului:

- A. hotărârea primei instanțe poate fi atacată direct cu recurs, la instanța care ar fi fost competentă să judece recursul împotriva hotărârii date în apel, dacă părțile consimt expres, prin înscris autentic sau prin declarație verbală, dată în fața instanței de apel și consemnată într-un proces-verbal;
- B. în cazul indicării în mod greșit de către instanță a termenului pentru exercitarea căii de atac, dacă apelul a fost formulat cu respectarea indicației greșite a instanței, atrage curgerea unui nou termen pentru declararea sau, după caz, motivarea căii de atac prevăzute de lege, calculat de la data pronunțării încheierii prin care instanța de apel constată aceste împrejurări, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit;
- C. atunci când instanța dispune recalificarea căii de atac, termenul de declarare a acesteia curge din nou, fiind calculat de la data pronunțării încheierii, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în noțiunea de probe noi ce pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- B. în interpretarea și aplicarea sintagmei "până la soluționarea contestației la executare" din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea definitivă a contestației la executare;
- C. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 472 și art. 491 din Codul de procedură civilă, apelul/recursul incident sau provocat nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin apelul/recursul principal.

38 Cu privire la sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art.509 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a decis că:

- A. este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire referitor la situația în care, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții;
- B. nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor;
- C. nu sunt încălcate principiul supremației Constituției și principiul legalității.

39 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că:

- A. securitatea rapoartelor juridice implică, între altele, ca soluția definitivă dată de instanțe cu privire la orice litigiu să nu mai fie repusă în discuție, astfel încât reglementarea unor căi de atac extraordinare în acest scop contravine Convenției;
- B. ori de câte ori într-o cauză este vorba de o acuzație în materie penală din perspectiva Convenției, instanțele naționale au îndatorirea de a-i asigura celui acuzat garanțiile procedurale aplicabile în materie penală, în special prezumția de nevinovăție;
- C. efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale, iar instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita reclamantii și să se asigure că aceștia din urmă sunt la curent cu procedurile din care fac parte, inclusiv prin efectuarea tuturor demersurilor necesare pentru a asigura transmiterea citației și primirea acesteia de către parte.

40 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a stabilit că:

- A. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru este obligată să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare;
  - B. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru nu este neapărat obligată să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare;
  - C. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru poate să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare numai dacă există un acord reciproc în acest sens.
-

41 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului A., la data de 06.04.2020, reclamantul G.N. a chemat în judecată pe pârâta Casa Județeană de Pensii B., solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea Deciziei privind pensia pentru limită de vârstă nr. 283996/03.03.2020, obligarea pârâtei la revizuirea pensiei pentru limită de vârstă și emiterea unei decizii prin care să se stabilească un indice de corecție de 1, 41 începând cu data de 17.02.2020, obligarea pârâtei la plata diferențelor de drepturi de pensie rezultate, începând cu data de 17.02.2020 la zi.

Prin sentința civilă nr. 6439/18.11.2020, tribunalul a admis cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

Pentru a pronunța această soluție, a reținut că reclamantului i s-au stabilit drepturile de pensie de invaliditate, începând cu data de 14.10.2016, prin decizia nr. 283996/27.12.2016, aplicându-i-se un indice de corecție de 1, 09, indice aferent anului 2016, conform legii. La data de 17.12.2020 reclamantul a depus la casa de pensii o cerere de emitere a deciziei de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă. Prin decizia nr. 283996/03.03.2020 a fost transformată pensia de invaliditate în pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 17.11.2019.

Prin această din urmă decizie, a fost menținut, în mod eronat, indicele de corecție de 1, 09, întrucât indicele de corecție convenit este cel prevăzut de lege pentru anul 2020, respectiv 1, 41, având în vedere că reclamantul a depus cererea de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, la casa de pensii, la data de 17.02.2020. Față de jurisprudența Curții Constituționale și față de prevederile art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, indicele de corecție aplicabil este cel de la data înscrierii inițiale la pensie pentru limită de vârstă, iar data înscrierii inițiale la pensie pentru limită de vârstă este 17.02.2020. Nu se poate reține că data înscrierii inițiale la pensie este data stabilirii pensiei de invaliditate, 14.10.2016, întrucât acordarea pensiei de invaliditate nu s-a datorat voinței reclamantului, pierderea capacității de muncă reprezentând un eveniment aleatoriu ce nu putea fi controlat de reclamant; nu se poate crea un tratament diferit, prin aplicarea unor indici de corecție diferiți persoanelor ale căror drepturi de pensie pentru limită de vârstă se deschid la aceeași dată.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâta Casa Județeană de Pensii B. În susținerea apelului, a arătat că intimatului i s-au acordat drepturile de pensie de invaliditate în baza prevederilor Legii nr. 263/2010, aplicându-i-se indicele de corecție aferent anului 2016, astfel încât nu poate beneficia de aplicarea unui nou indice de corecție, cu ocazia transformării pensiei de invaliditate în pensie pentru limită de vârstă. În subsidiar, a arătat că nu poate fi aplicat indicele de corecție de 1, 41 aferent anului 2020, în condițiile în care pensia de invaliditate a devenit pensie pentru limită de vârstă la data de 17.11.2019, când indicele de corecție prevăzut de lege era de 1, 20.

Curtea de Apel va pronunța următoarea soluție:

- A. va admite apelul, va schimba în tot sentința civilă apelată, în sensul că va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată;
- B. va admite apelul, va schimba în parte sentința civilă apelată în sensul că va obliga pârâta să emită o decizie de revizuire a pensiei pentru limită de vârstă prin care să se aplice indicele de corecție de 1, 20, începând cu data de 17.02.2020. Va păstra în rest sentința civilă apelată;
- C. va respinge apelul formulat de Casa Județeană de Pensii B., ca nefondat.

42

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului B., la data de 07.01.2020, reclamantul T.F. a solicitat, în contradictoriu cu pârâta N.P. S.R.L., obligarea acesteia la plata drepturilor salariale reprezentând contravaloarea a 64 de ore suplimentare pentru care nu a primit libere în perioada 16.04.2018 (data angajării) – 01.11.2019 (data încetării contractului individual de muncă).

Prin sentința civilă nr. 4686/28.09.2020 Tribunalul B. a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, a reținut că reclamantul a avut calitatea de salariat al pârâtei în funcția de ospătar, în baza contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, cu program de 8 ore/zi, 40 ore/săptămână, repartizat inegal. Prin actul adițional nr.1/18.04.2018, reclamantului i s-a modificat „durata muncii” începând cu data de 18.04.2018, în sensul că cele 40 ore/săptămână urmau a fi repartizate inegal, și anume în tură de 12/24 ore, încadrându-se în orarul de funcționare. Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat câte ore suplimentare a efectuat în fiecare zi și în fiecare lună, acestea fiind calculate pe baza unor tabele cu turele, semnate de șeful de sală și de ospătarii din subordine, care nu pot face însă dovada orelor lucrate, nefiind semnate de angajator. Mai mult, din pontajele lunare emise de angajator, care atestă numărul de ore lucrate în fiecare zi lucrătoare din lună, respectiv 8 ore pe zi, nu rezultă că s-au efectuat ore suplimentare. Față de împrejurarea că pârâta nu a depus la dosar condica de prezență sau altă evidență a orei de început și de sfârșit a activității zilnice, cum inițial a solicitat reclamantul, instanța a reținut că reclamantul, prin apărător, nu a mai insistat în depunerea acestui înscris.

Împotriva sentinței civile, reclamantul a formulat apel, prin care a susținut că instanța de fond nu a respectat dispozițiile privind sarcina probei. Activitatea pe care o presta pentru pârâtă se desfășura în domeniul alimentației publice, într-un restaurant care avea program de la ora 08.30 AM la ora 00.00, astfel că ar fi fost imposibil, chiar dacă ar fi lucrat în ture, ca acesta să își desfășoare activitatea exclusiv de luni până vineri. Pontajele depuse de angajator, începând cu data de 18.04.2018, nu au fost întocmite conform programului inegal de lucru de 12/24 ore, prevăzut de contractul individual de muncă; în ceea ce privește condica de prezență, a arătat că nu a mai insistat în depunerea acesteia pentru a împiedica tergiversarea judecării, deoarece angajatorul a solicitat amânarea cauzei la două termene consecutive, pentru depunerea ei.

Prin întâmpinare, s-a arătat că în cuprinsul contractului de muncă perfectat între părțile litigante se menționează că nu se vor efectua ore suplimentare, cu excepția cazurilor de forță majoră sau pentru alte lucrări urgente destinate prevenirii producerii unor accidente sau înlăturării consecințelor acestora și nu există nicio dovadă din care să rezulte că a fost necesară prestarea unor ore suplimentare.

Curtea de apel va pronunța următoarea soluție:

- A. va respinge apelul, întrucât din probele administrate în cauză nu rezultă că angajatorul a solicitat angajatului să efectueze muncă suplimentară, conform art. 121 din Codul muncii;
- B. va admite apelul, va schimba în tot sentința civilă apelată, va admite cererea de chemare în judecată și va obliga pârâta la plata către reclamant a drepturilor salariale reprezentând contravaloarea a 64 de ore suplimentare efectuate în perioada 16.04.2018 - 01.11.2019;
- C. va admite apelul, va schimba în parte sentința civilă apelată, va admite în parte cererea de chemare în judecată și va obliga pârâta la plata către reclamant a drepturilor salariale reprezentând contravaloarea a 30 de ore suplimentare efectuate în perioada 18.04.2018 - 01.11.2019, în zilele de sâmbătă și duminică.

43 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului A., la data de 13.03.2020, reclamanta C.D., în calitate de angajată, a solicitat obligarea pârâtului Institutul de Cercetare B., în calitate de angajator, la repararea prejudiciului moral suferit prin afectarea demnității în muncă, a imaginii și a reputației sale, prin acordarea de daune morale în cuantum de 240.000 lei. Prin sentința civilă nr. 3137/09.10.2020 Tribunalul A. a admis în parte cererea de chemare în judecată și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 3000 lei cu titlu de daune morale. În considerente, a reținut că, din probele administrate în cauză, au rezultat următoarele: în luna iulie 2019, dr. I.C. i-a solicitat reclamantei să își găsească o slujbă care să i se potrivească, întrucât nu are capacitatea de a face cercetare, ceea ce va determina în viitor frustrarea reclamantei. În luna iulie 2019, în cadrul altei convorbiri, dr. I.C. a întrebat-o pe reclamantă dacă a început să își caute un nou loc de muncă întrucât de la data de 1 august urmează a nu i se mai da sarcini. În cadrul unei alte convorbiri, dr. I.C. a întrebat-o pe reclamantă dacă și-a găsit de lucru, pentru că a solicitat în scris punerea la dispoziția institutului a acesteia; de asemenea, i-a spus reclamantei că nu este capabilă să ocupe funcția pe care o ocupă și că trebuie să își caute altceva care să i se potrivească. Prin decizia nr. 244/07.10.2019 pârâtul a aplicat reclamantei sancțiunea avertismentului scris și sancțiunea suspendării dreptului de înscriere la concurs pentru ocuparea unei funcții superioare, a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control sau ca membru în comisii de concurs, pentru o perioadă de 5 ani. Decizia a fost anulată prin sentința civilă nr. 1426/25.06.2020 a Tribunalului A.; în data de 15.11.2019 dr. I.C. a transmis un e-mail prin care îi solicită reclamantei să își caute până la sfârșitul anului un alt loc de muncă întrucât nu deține calitățile necesare unui cercetător; în data de 10.01.2020, la ora 23.35, dr. I.C. a transmis reclamantei, pe Whatsapp, un film cu un discurs al unei persoane publice care se referă la tipurile de oameni proști; la data de 13.01.2020 reclamanta a solicitat angajatorului efectuarea unei cercetări disciplinare privind faptele săvârșite de dr. I.C., ce constituie hărțuire psihologică, însă angajatorul a ajuns la concluzia inexistenței unei hărțuiri psihologice. Față de situația de fapt reținută, a apreciat că a fost încălcată demnitatea în muncă a reclamantei, fiind îndeplinite condițiile răspunderii patrimoniale a pârâtului.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâtul. În motivare, a arătat că nu se poate reține existența unei hărțuiri, întrucât art. 5 alin. (5) din Codul muncii nu este aplicabil în cauză, având în vedere că la data faptelor invocate de reclamanta intimată acesta nu era în vigoare, fiind introdus, așa cum a constatat și instanța de fond, prin Legea nr. 151/2020, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 658 din 24 iulie 2020.

De asemenea, a arătat că faptele angajatorului se încadrează în sfera normală a raporturilor de muncă, întrucât starea de tensiune și neînțelegerile apărute la locul de muncă nu au fost cauzate de angajator. Astfel, din declarațiile martorilor audiați în cauză, coroborate cu înscrisurile existente la dosar, rezultă că tensiunile de natură profesională au apărut ca urmare a săvârșirii unor erori de către reclamanta intimată în activitatea desfășurată în cadrul unui proiect și a refuzului acesteia de corectare a erorilor, ceea ce a determinat deficiențe de colaborare și a pus în pericol realizarea corespunzătoare și la timp a proiectului.

Curtea de apel va pronunța următoarea soluție:

- A. respinge apelul, ca nefondat;
- B. admite apelul, schimbă în parte sentința civilă apelată, în sensul că respinge în tot cererea de chemare în judecată, cu motivarea că faptele invocate de reclamanta intimată nu reprezintă hărțuire, art. 5 alin. (5) din Codul muncii, care definește hărțuirea, fiind introdus prin Legea nr. 151/2020, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 658 din 24 iulie 2020;
- C. admite apelul, schimbă în parte sentința civilă apelată, în sensul că respinge în tot cererea de chemare în judecată, întrucât faptele invocate de intimata reclamantă au fost determinate de neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către aceasta, neputând fi angajată răspunderea apelantului pârât.

- 44 Instanța de judecată a fost investită cu soluționarea unei cereri prin care reclamanta a chemat în judecată pe pârâta casa teritorială de pensii, solicitând instanței anularea deciziilor nr. xxxxx și nr.yyyyy, emise de pârâtă, precum și obligarea pârâtei să emită o nouă decizie de acordare a pensiei, cu luarea în considerare a perioadei lucrate în grupa a II-a de muncă, cuprinsă în adeverința nr. zz. Se solicită acordarea beneficiului punctajului suplimentar reglementat de art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 78 indice 2 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare) și se arată că pensionarul beneficiază de un stagiul complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000). În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare [art. 78 indice 2 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare], și în raport de jurisprudența Î.C.C.J., instanța va dispune că punctajul suplimentar reglementat de art. 169 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 [art. 78 indice 2 alin. (1) din Legea nr. 19/2000]:
- nu poate fi acordat în situația în care pensionarul care a realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de un stagiul complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000);
  - poate fi acordat, există posibilitatea acordării celor două beneficii cumulativ – reducerea vârstei și majorarea punctajului, intenția legiuitorului fiind clară, și anume ca de majorarea punctajului conform art. 169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 să beneficieze și cei cărora drepturile de pensie le-au fost deschise prin utilizarea stagiilor complete de cotizare reduse;
  - poate fi acordat. Restrângerea destinarilor majorării de punctaj prevăzute de art. 169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 [art. 78 indice 2 alin. (2) din Legea nr. 19/2000] are ca efect, prin excluderea persoanelor care au fost încadrate în grad de handicap și au desfășurat în aceste condiții activitate în grupele de muncă, discriminarea acestora pe motiv de handicap. Se apreciază că neaplicarea acestui text de lege în această situație particulară încalcă principiile fundamentale ale legislației privind asigurările sociale.
-
- 45 Curtea de apel a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Identificați soluția Curții Constituționale (decizia 342/2019):
- va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Instituind o nouă reglementare, legiuitorul nu a abrogat dispozițiile referitoare la aceeași materie din Legea nr. 53/2003. Această opțiune legislativă este justificată însă de faptul că între materia reglementată de art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 și cea reglementată de art. 211 lit. a) din Legea dialogului social nr. 62/2011 nu există o suprapunere perfectă, ultimul text de lege nereferindu-se la litigiile ce privesc încheierea contractului individual de muncă. Curtea apreciază că, în realitate, aspectele invocate de autorul excepției privesc probleme de aplicare a legii, a căror soluționare revine competenței instanței de judecată, și nu competenței instanței de contencios constituțional;
  - va admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art.1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție, art.41 privind munca și protecția socială a muncii și art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind procesul echitabil;
  - va respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii ca neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. De altfel, prin decizia nr. 1.154 din 13 septembrie 2011, Curtea Constituțională a examinat dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 și a constatat că acestea sunt constituționale.

46 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit prin decizie în interesul legii:

- A. că necompetența materială procesuală poate fi invocată de părți ori de judecător doar în fața primei instanțe, până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii, în condițiile legii; invocarea excepției de necompetență materială de soluționare a cauzei ulterior acestui moment procesual nu mai este posibilă, având loc o consolidare a competenței materiale procesuale în mod definitiv în privința instanței pe rolul căreia a fost introdusă cererea;
- B. că instanța care primește dosarul după invocarea tardivă a necompeteței se transformă într-o instanță de control judiciar cu privire la aplicarea regulilor de invocare a excepției necompetenței materiale procesuale, fapt posibil numai dacă această instanță este superioară în grad celei care a declinat competența;
- C. că instanța care judecă conflictul de competență trebuie să determine competența în abstracto, prin aplicarea regulilor de stabilire a competenței, mai cu seamă când este vorba despre norme privind competența exclusivă.

47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a apreciat că:

- A. dispozițiile art.142 alin.(1) teza întâi și ale art.145 alin.(1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de netemeinicie se raportează la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului;
- B. având în vedere marja pe care o au statele membre, în lipsa oricărei aparențe de restrângere nerezonabilă sau disproporționată a dreptului de acces la justiție, dispozițiile art. 13 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu încalcă nici art. 20 și art. 31 din Constituție și nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar organizarea unui sistem judiciar care impune ca ultima cale de atac introdusă la o instanță superioară să fie formulată doar prin avocat este comună mai multor sisteme judiciare ale statelor membre ale Convenției menționate;
- C. competența executorului judecătoresc de a verifica dacă înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, constituie, potrivit legii, titlu executoriu [art.666 alin.(5) pct.2 din cod] se suprapune cu competența instanței judecătorești ca în procedura învestirii cu formulă executorie a acestuia să verifice dacă înscrisul întrunește toate condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu, ceea ce echivalează cu posibilitatea acordată executorului judecătoresc de a controla legalitatea unei hotărâri judecătorești.

- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul judecătorei, reclamantul A a solicitat obligarea pârâților municipiul X și Administrația Domeniului Public a municipiului X la plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat reclamantului prin căderea unui arbore situat pe domeniul public al autorității administrativ-teritoriale, pe autoturismul său, în temeiul răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de lucruri.
- Pârâțul municipiul X, prin întâmpinare, a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că printr-o hotărâre de consiliu local a fost constituit dreptul de administrare a domeniului public al unității administrativ-teritoriale în favoarea pârâtei Administrația Domeniului Public a municipiului X, acestea din urmă revenindu-i, printre altele, și obligația de a întreține arborii și spațiile verzi de pe raza municipalității, inclusiv prin toaletarea sau tăierea arborilor. Pe fond, pârâțul municipiul X a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât evenimentul s-a datorat unui caz de forță majoră, respectiv unei vijelii care a avut loc în luna iunie a anului anterior.
- Pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X a depus întâmpinare și a invocat, la rândul său, excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că, într-adevăr, printr-o hotărâre de consiliu local a fost constituit în favoarea sa dreptul de administrare a domeniului public al unității administrativ-teritoriale, însă prin acea hotărâre s-a prevăzut expres că lucrările de toaletare sau tăiere a arborilor aflați pe domeniul public nu se realizează decât potrivit programului adoptat de către consiliul local și avizat de structura de specialitate din cadrul primăriei. Totodată, Administrația Domeniului Public a municipiul X mai arată că, potrivit art. 867 alin. (2) C.civ., consiliul local controlează modul de exercitare a dreptului de administrare. Pe fond, Administrația Domeniului Public a municipiului X a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru același motiv ca pârâțul municipiul X.
- Judecătoria, prin sentință, a respins excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților, ca neîntemeiate. Totodată, judecătoria a admis în parte acțiunea reclamantei, obligând Administrația Domeniului Public a municipiului X la plata despăgubirilor, respingând, pentru rest, cererea ca neîntemeiată.
- Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, că apărările pârâtelor în susținerea excepțiilor peremptorii invocate vizează, de fapt, fondul raportului juridic litigios, în cauză nepunându-se problema unei lipse a calității procesuale pasive, din moment ce ambele pârâte au o legătură cel puțin aparentă cu problema dedusă judecătii. Totodată, potrivit hotărârii de consiliu local de constituire a dreptului de administrare a domeniului public, puterea de direcție, supraveghere și control a fost transmisă de către pârâțul municipiul X pârâtei Administrația Domeniului Public a municipiului X, astfel încât răspunderea pentru prejudiciul cauzat de arborele căzut pe mașina reclamantului îi revine în integralitate acestei din urmă pârâte.
- Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X. În motivare, apelanta a reluat, în esență, apărările sale formulate în primă instanță, arătând că intimatul municipiul X este răspunzător pentru paguba pricinuită reclamantului.
- Intimatul-reclamant A a depus întâmpinare, solicitând respingerea apelului ca nefondat.
- Intimatul-pârât municipiul X nu a depus întâmpinare.
- Tribunalul, prin decizie, a respins apelul intimatei-pârâte ca nefondat, pentru aceleași argumente ca cele reținute de către judecătoria.
- Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către intimata-pârâtă Administrația Domeniului Public a municipiului X, aceasta invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ..
- Astfel, recurenta a criticat decizia instanței de apel întrucât aceasta a interpretat și aplicat greșit dispozițiile legale privind titularul pazei juridice în materia răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de lucruri.
- Curtea de Apel, cu ocazia deliberării, reține că, într-adevăr, paza juridică asupra arborilor de pe domeniul public al unității administrativ-teritoriale aparține pârâțului municipiul X, instanța de apel interpretând și aplicând greșit legea.
- În aceste condiții, instanța de recurs:**
- va admite recursul, va casa decizia recurată și, rejudecând apelul, îl va admite schimbând în parte sentința primei instanțe, în sensul că: va admite în parte cererea de chemare în judecată față de pârâțul municipiul X, pe care îl va obliga la plata despăgubirilor, și va respinge, pentru rest, cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată;
  - va respinge recursul ca nefondat, reținând că noțiunea de pază juridică se circumscrie unei împrejurări de fapt a cărei apreciere este incompatibilă cu recursul, astfel încât dezlegarea instanțelor de fond cu privire la acest aspect nu poate fi cenzurată în recurs;
  - va admite recursul, va casa decizia recurată și, rejudecând apelul, îl va admite, schimbând în parte sentința primei instanțe în sensul respingerii cererii de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X, ca neîntemeiată.

49 Reclamantul X a formulat acțiune în rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, împotriva pârâtului Y. Acesta din urmă a depus întâmpinare în termen, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, sens în care a depus la dosar dovada plății onorariului avocatului său. În urma probatoriului administrat, instanța a respins cererea reclamantului ca nefondată, fără a se pronunța asupra cererii pârâtului cu privire la plata cheltuielilor de judecată. Hotărârea a fost comunicată legal ambelor părți la data de 01.03.2021.

Reclamantul X a declarat apel împotriva sentinței la data de 15.04.2021, depus personal la registratura instanței, criticând soluția primei instanțe asupra cererii sale și solicitând schimbarea în tot a sentinței.

Pârâtul Y a depus întâmpinare și apel incident, în termenul legal, solicitând instanței respingerea apelului principal ca nefondat, precum și ca instanța de apel, soluționând apelul incident, să îl oblige pe reclamant la plata cheltuielilor de judecată în primă instanță, așa cum fuseseră solicitate.

Reclamantul X, intimat în apelul incident, a invocat inadmisibilitatea acestei din urmă cereri, întrucât pârâtul avusese la îndemână cererea de completare a sentinței, pe care însă nu a formulat-o.

La primul termen de judecată în apel, instanța a invocat din oficiu excepția tardivității apelului principal, a dat cuvântul asupra acesteia, în subsidiar asupra excepției inadmisibilității apelului incident și asupra fondului ambelor apeluri.

Prin decizia de apel:

- A. va fi respinsă excepția tardivității apelului, cu motivarea că trebuia invocată de către pârâtul Y, va fi admisă excepția inadmisibilității apelului incident, apelul principal va fi soluționat pe fond, iar apelul incident va fi respins ca inadmisibil;
- B. va fi admisă excepția tardivității apelului principal, cu consecința rămânerei fără efect a apelului incident;
- C. vor fi respinse atât excepția tardivității apelului principal, cât și excepția inadmisibilității apelului incident, ambele apeluri fiind analizate pe fond.

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul Judecătorei sectorului 2 București la data de 18.05.2018, reclamantul X a solicitat obligarea în solidar a pârâților Penitenciarul Poarta Albă, Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice pentru condițiile necorespunzătoare de detenție suferite de la încarcerarea sa în data de 11.04.2016 și până la momentul soluționării procesului.

Penitenciarul Poarta Albă a depus întâmpinare, solicitând respingerea cererii ca neîntemeiată, motivând că reclamantul nu a fost deținut în condiții necorespunzătoare.

Pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice au depus întâmpinări, invocând fiecare în parte excepția lipsei calității procesuale pasive în ceea ce îi privește. Astfel, ambii pârâți au arătat că, potrivit art. 222 din C.civ., „persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel”, iar conform art. 224, alin. (1) din același act normativ, „dacă prin lege nu se dispune altfel, statul nu răspunde decât în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice care sunt persoane juridice și niciuna dintre aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.”

Prin urmare, întrucât pârâțul Penitenciarul Poarta Albă este o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, rezultă în mod evident că pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român nu pot fi atrași în prezenta cauză, fiind lipsiți de calitate procesuală pasivă.

Judecătoria sectorului 2 București, prin s.civ. 1234/19.02.2019, a respins excepțiile procesuale invocate, precum și cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamantul, solicitând admiterea cererii sale de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Intimații nu au depus întâmpinare.

Tribunalul București, prin dec.civ. nr. 5678/27.09.2020, a admis apelul reclamantului, a schimbat în tot sentința apelată și a admis cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, pentru motivul de nelegalitate prevăzut de pct. 5 al art. 488 alin. (1) C.proc.civ., reiterând excepția lipsei calității procesuale pasive invocată în primă instanță și criticând decizia instanței de apel sub acest aspect.

Curtea de apel:

- A. va respinge recursul ca nefondat;
- B. va analiza excepțiile peremptorii invocate în recurs, întrucât acestea sunt excepții absolute care pot fi invocate în orice stare a pricinii;
- C. va admite recursul, va casa decizia recurată și va rejudeca apelul cu consecința admiterii acestuia și schimbării în parte a sentinței primei instanțe în sensul admiterii excepțiilor lipsei calității procesuale pasive invocate și a respingerii cererii de chemare în judecată față de pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice ca atare, păstrând celelalte dispoziții ale sentinței atacate.